

तृष्णा

- दीपक बम

असंख्य कोसेली बोकी आएछौं नि तृष्णा !
कुण्ठिएका चाहानाहरु ओइलिएका भावनाहरु
जो मानव मनका तरङ्गमा रुमल्लिएका छन,
नसा नसामा उरेली खेलै बलड प्रेसरको बहानामा
विचारमाथि विराजमान हुदै मुखताको प्रतीक बनी
आइरहेछौं तृष्णा ! तिमी अचुक औषधि हौ, किन ?
आचार र विचारलाई नस्टगर्ने
सद्विचारको जरो उखेले
अनि दया भावनालाई छोपी हिँड्ने
मानववाट दानव बन्ने स्वरुप हौ कि तृष्णा ?
या, भौतिक वस्तुको तीतो खुराक हौ कि तृष्णा ?
तिमीले मानव मूल्यको अवमूल्यन गरेकै छौ,
अनाथ असहाय माथि अत्याचार पनि ।
हिरोसिमा नाकासाकीका मानवलाई
चट्टान भै हेर्ने गरे कै हो तिमीले
बागियानका बुद्ध मुर्तिलाई रावण ठानेकै हो तिमीले
सद्वुद्धिलाई कुवुद्धिमा ढाल्न सक्ने
कुन जादु छ तृष्णा तिमीसँग ?
न तिमीले आयु बतायौ नत कुलवंश
कैले आउछौ कता जान्छौ भनिदिए हुन्थ्यो कि ?
तिमीसँग मानव डराएको छ, तर्सिएको छ,
कैले के हुने भन्ने ठेगानै छैन ।
महिला-महिला पुरुष-पुरुष बीच मात्र होइन
महिला पुरुष बिच द्वन्द्व भएको छ,
सृष्टि श्रष्टा बिच द्वन्द्व भएपछि
सीर्जीतहरुले हेर्ने मात्र हुन
पीडाका अनुभूति निल्नु बाहेक
अरु थोक के हुन सक्ला र
सुन्दर श्रेष्ठ प्राणीमा यस्तो भएमा
निरिह प्राणी त छटपटीने नै भए
सुख सम्पन्न शान्त र सुन्दरताको स्वाद त के
आभास पनि पाइनेछैन ।
त्यसैले अब सीर्जीत एवम् स्रष्टाहरुले
तृष्णाको जरो पत्ता लगाइ उखेल्नु बाहेक
मानवको वैज्ञानिक पहिलो खोज
यो भन्दा अरु हुने छैन ।

लगाम - ६ सुखेत